

פניני הרמ"א

יו"ל ע"י "קהילת הרמה" בירושלים עיה"ק תובכ"א
שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו

זמני עיה"ק ירושלים תובכ"א:

הלקה"ג - 7:09 / צאת השבת [ר"ת] - 9:02

בנשיאות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

מפניני רבינו:

וידבר משה וגו' זה הדבר וגו': איש כי ידור נדר וגו'. (לב. ב-ג), כבר עמד בזה ברמב"ן למצוא טעם למה לא נאמר כאן וידבר ד' אל משה לאמר כבשאר פרשיות התורה, יעויי"ש. ואולי י"ל עוד רמז בדבר, כי הרי כל מקום שנאמר ויאמר משה או וידבר משה שכינה מדברת מתוך גרונו, ואם כן רמזה התורה זה לפני פרשת התרת נדרים להורות ולהזהיר על גודל כח הדבור של אדם.

(מתוך ספר בית אב על התורה ח"א)

אלה מסעי וכו': על פי ה'. (לג. א-ב), יש לפרש ההמשך לפרשה הקודמת שמדובר בבני גד ובני ראובן שרצו לזכות בעבר הירדן, שמסעיהם לא היו ע"פ ד' אבל כלל ישראל ע"פ ד' נסעו.

ויעויין בספורנו פרשת בהעלותך במש"כ ע"פ ד' יחנו וע"פ ד' יסעו, ובהאריך הענן וכו' כתב לספר שבחם של ישראל שלא אמרו מקום זה מרעה טוב אין רצוננו לנסוע או מקום זה רע אין רצוננו לחנות עיי"ש. ולפי"ז יובן שנמנו המסעות אחרי פרשת בני גד וראובן שלא עשו כן אלא רצו לחנות בשביל מרעה טוב, לכן נאמר שבנ"י היו מסעיהם ע"פ ד' לבד ללא חשבונות של מרעה רע או טוב.

(מתוך ספר בית אב על התורה ח"ב)

וחסידים ישמחו ויעלצו...

בס"ד אנו שמחים להודיע לתלמידי ואוהדי מרן ראש הישיבה שליט"א די בכל אתר ואתר, שהחל מהגליון הזה ואילך פתחנו מדור חדש בגליון "יד רבינו", ובו יפורסמו בס"ד מכתבי מרן שליט"א משנים קדמוניות, ששלח לחזק את תלמידיו וצאצאיו בלימוד התורה מתוך יראה טהורה, וכן עניני הכלל, ודברים נוספים שבאמתחתינו, והדברים מושכים את הלב ויוסיפו חיזוק ושמחה לקוראיהם.

מכתבים אלו הם מעט מן המעט מהמכתבים הרבים שכתב מרן שליט"א בפרי עטו הנפלא, יתר החומר יודפס בס"ד במדור מיוחד בספרו הנפלא "בית אב שיחות" חלק ג', העומד לצאת לאור בס"ד בשנים הקרובות. כמו כן, בקשתנו שטוחה לכל מי שיש באמתחתו מכתבים שנשלחו אליו, שיועיל בטובו לזכות הרבים וישלחם

למערכת הגליון, וזכות הרבים תלוי בו!

קול רבינו [מאמרי השקפה ומוסר]:

מאמר "טהרת המחשבה"

[מתוך ספר בית אב שיחות החדש – נאמר בשנת תשס"ג לפ"ק]

וההתבוננות מזה נראה שעד כמה גדול יהיה התכלית המבוקש אם האמצעים אינם טהורים ונכונים, אי אפשר, לא אפשר להשיג דבר גדול וטוב ע"י אמצעים לא ישרים.

והוא ענין מצוה הבא בעבירה דדרשינן (סוכה דף ל.) משונא גזל בעולה, משמע שצריך לימוד דהיה יכול ח"ו לעלות על הדעת שאפשר לעשות עבירות לשמה לצורך מצוה, כמו לפני מת"ת, וכמש"כ הגר"א ז"ל (כתר ראש אות קלב), אבל עכשיו שניתנה תורה אי אפשר.

וגם לפני מת"ת מצינו כן שאמרה תמר להפיל עצמה לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו (ברכות דף מג:), אע"פ שידעה כי עי"ז יתכן שיבטל ענין משיח כמאמרם ז"ל (עי' בראשית רבה פה, י), כי ידעה שאם יש חטא באמצע לא יצא התכלית, וכן פירשו מה שאברהם אבינו ע"ה הקפיד ביותר בשליחות אליעזר למצוא זיווג ליצחק שלא ירעו הגמלים מן הגזל, עי' העמק דבר (בראשית כד. י.).

ואפילו בענין חסרון לשמה חזינן כזה, וכמש"כ הספורנו בריש בפרשת פקודי (לח. כא.) בהבדל משכן ומקדש ראשון ומקדש שני, כנודע, שהגילוי שכינה היתה לפי דרגת המפקדים על המלאכה, ועה"פ "ויחטא את המזבח" (ויקרא ח. טו.) פי' התרגום יונתן שמא היה מי שנתן נדבתו רק משום שהיה מתבייש וחסר בלב שלם.

וכן הוא בענין רבי חייא שעשה שלא תשתכח תורה הוצרך לצוד צביים ולעשות קלף וכו' (בי"מ דף פה:), שפי' מהרש"א שם (בח"א ד"ה א"ל) שהוצרך לכל אלו כדי שהתורה תתקיים (עי' בית אב שיחות פרשת בהעלותך מאמר א).

ראובן מחשובי השבטים היה כדכתיב לפלגות ראובן גדולים חקרי לב (שופטים ה. טז.), ומובא בספרים כי ידעו שבט ראובן וגד ברוח קדשם שעבר הירדן הוא לחלקם, ואיתא בחז"ל שמבני פמליא דמשה היו, ויעויין בפירש"י פרשת וזאת הברכה עה"פ וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון (לג. כא.), דאיתא בגמרא בבא בתרא (דף טו.) שקאי על קבורתו של מרע"ה, ופירש"י כי ידע אשר שם נחלתו חלקת שדה קבורת משה, ומאריך בזה בספר שם משמואל (פרשת מטות תרע"ח ד"ה ויאמר משה) בשם המגיד מלובלין זצ"ל כי רצו דוקא להיות בארץ ששם משה קבור והשפעת קדושתו חלה גם עליהם, ומרמז זה בפסוק מה שאמרו מקנה רב', שהיו קנוים לרבם מרע"ה, אלא שלא יכלו להזכיר זה בפירוש על כן דיברו בגלוי על הצאן.

ובמאור ושמש ראיתי טעם אחר, שראו ברוח קדשם שרק הם יוכלו להכניע טומאת פעור שהיתה במואב שהיא הטומאה היותר חזקה, וכדאיתא בגמרא סוטה (דף יד.) שלכן נקבר מרע"ה שם להכניעו, וזה מרומז באמרם ארץ מרעה ולנו מקנה היינו שיש כח הטומאה והם יוכלו לעקרו כלחוך השור אוכל עשב, ועי' בספר מכתב מאליהו באופן אחר.

עכ"פ מבואר כי בחירת ראובן וגד את עבר הירדן היה בזה תיקון גדול ועצום, אשר באמת מרע"ה הסכים להם בגוף הדבר, אלא שהוכיחם מטעמים צדדיים, אם משום שיחלישו את העם מללחום מלחמת אר"י, אם משום נחלה מבוהלה שהיה להם להמתין, אם משום לב חכם לימינו וכו', שהזכירו הבהמות קודם, כדאיתא במדרש (כב, ח.).

עבירה מצוה, מ"ד אין מצוה עבירה, היינו מ"ד ראשון שאם מה שעושה עכשיו היא עבירה לא תחשב למצוה, ומ"ד השני אין מצוה עבירה א"א להגיע לידי מצוה ע"י עבירה וכמשנ"ת.

ובימינו צריך להתבונן בזה הרבה, כי לדאבונינו כמעט נשכח הדבר והדברים צריכים חיזוק רב.

והארכנו בזה בענין אבלות ציון וירושלים על פי מה דאיתא **במסילת ישרים** (פרק יט), וז"ל: "ואם יאמר אדם מי אני ומה אני ספון שאתפלל על הגלות ועל ירושלים וכו' המפני תפלתי יכנסו הגליות ותצמח הישועה, תשובתו בצדו כאותה ששנינו לפיכך נברא אדם יחידי כדי שכל אחד יאמר בשבילי נברא העולם וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת ואף שלא תעשה בקשתם מפני שלא הגיע הזמן או מאיזה טעם שיהיה הנה הם עשו את שלהם והקדוש ברוך הוא שמח בזה" עכ"ל.

ונראה שהוא שרמז מרע"ה לבני גד ובני ראובן וחטאתם לד', ודעו חטאתכם אשר ימצא אתכם, פי' חוץ מעצם החסרון לא תגיעו להתכלית המכוון מכם.

ובטעמא דמילתא וענינו, חדא שעיקר תכלית כל דבר הוא כבוד שמים, ואיך אפשר להגיע לכבוד שמים על ידי חילול ש"ש ח"ו וידוע מה שאמר **מרן החזו"א זצ"ל לחותני** (הג"ר משה בלויא) **זצ"ל** כששאל אם מותר לעסוק בהצלת ישראל עם הציונים, ואמר שזה אי אפשר].

ועוד בדבר זה מה דאיתא **באבות** (פ"ב מט"ז) לא עליך המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין להפטר, כי אנו לא מצווים דייקא דבר גדול, אלא על כל צעד ושעל ובכל פעולה לעשותו רצונו ית', ואם עושה עבירה הן בין אדם למקום או בין אדם לחבירו כבר חיסר באותה שעה, והוא דאיתא **בירושלמי** (שבת פ"ג ה"ג) מ"ד אין

כסא דנחמתא

מתוך השתתפות בצערו של ידידנו החשוב, הרב הגאון המופלג, מרביץ תורה בעיה"ק ירושת"ו

מוה"ר יעקב יששכר ראזנבערג שליט"א

על פטירת בתו הקטנה נפש נקיה שלא טעמה טעם חטא הילדה חי'ה ע"ה

אנו משגרים לו כסא דנחמתא, המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

ויה"ר שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו ומי שאמר לעולמו די יאמר לצרתינו די אמן

השתדלו והרבו תחינה ובקשה

נא להמשיך בהפצרת תפלה לרפואתה השלימה והקרובה של הילדה הרכה הנולדה

חיה יהודית בת רישא פראדיל

שכבר נולדה לפני כמה חדשים, ועדיין לא שוחררה מהבית חולים, עקב התפתחות סיבות רפואיות בתדירות

ויה"ר שישמע ה' קול שועתינו וישלח לה רפו"ש לכל אבריה וגידיה בקרוב ממש בתושח"י אמן

מדור 'יד רבינו':

[מכתבי חיזוק ועניני השעה מכת"י מרן רבינו שליט"א]

תורת ה' תמימה משיבת נפש

בס"ד

ב' סליחות תש"ל

מחמדי הב' נ"י

שלו' וברכה לכוח"ט באה"ר

בהתעוררות ימי הרחמים והרצון תתברך בשנה טובה ומתוקה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים בספרן של צדיקים גדולים, ויהי' לך שנת ברכה ברוחניות ובגשמיות ועלי' בתורה ויראת שמים בשפע ברכה והצלחה בכל הענינים וכו', אשרי מי שזוכה בימי מערבולת ומהפכה אלה, לחונן נפשו כראוי בתורת ד' משיבת נפש ולדעת לשם מה בא לעולם ומה חובתו בו [ומה ללמוד ממה שכ' בראש ס' מסילת ישרים], ומי שבא בימים יודע ומכיר בזה את כל האמיתות כי הכל תלוי בהכנה, וכל חלוק דק, שאדם משים לבו בימי הנעורים תוצאותיו הולכים וגדלים וכל התחזקות והתגברות שזוכה אדם בימי הנעורים הוא ממש שורש מקור מים חיים לימים שיבואו, פירותיהם בעוה"ז זולת קרן קיימת בעולם הבא, וטובה שעה אחת של תשובה ומעשים טובים בימי הנעורים מכל וכו', ומה גם יגיעת התורה בימי עלומיו של אדם, שהוא תכלית אושר החיים ממש.

כעתירת אוהבך נצח

אליקים